[Mr. P. K. Krishnankutty Menon]

(*b*) the Officer to whom the said order was communicated by Government, and the date on which the Officer concerned received the said order;

(*c*) the date on which the order of the Government was given effect to so far as the consumers were concerned;

(*d*) who was the Officer responsible for the delay, if any, in giving effect to the Government order.?

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Finance and Law):*

(*a*) 9th November 1948.

(*b*) The Conservator of Forest, 9th November, 1948.

(*c*) From 10th November 1948 onwards.

(*d*) There was no delay in giving effect to the order.

മിസ്റ്റർ ടി. പി. സീതാരാമൻ: വില കൂട്ടിയതു് എന്നാണു്?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: വിലകുറച്ചതിനു രണ്ടുമാസം മുമ്പു്.

മിസ്റ്റർ കെ. ഐ. വേലായുധൻ: വില കൂട്ടാനുള്ള കാരണമെന്താണു്?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: അതു് ഗവമ്മെണ്ടിനു നഷ്ടംവരാതിരിക്കാനാണു്.

മിസ്റ്റർ ടി. പി. സീതാരാമൻ: രണ്ടു് മാസം എന്നു പറഞ്ഞല്ലോ, വില കൂടിയതു് തിരഞ്ഞെടുപ്പു് കഴിഞ്ഞിട്ടാണോ, അതോ അതിനു് മുമ്പാണോ?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: തിയ്യതി അറിഞ്ഞുകൂടാ.

മിസ്റ്റർ കെ. കൊച്ചുകുട്ടൻ: ഇപ്പോഴത്തെ ഗവമ്മെണ്ടോ, അതോ മുമ്പിലത്തെ ഗവമ്മെണ്ടോ—മിസ്റ്റർ ഇയ്യുവിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ അന്തഃപ്പാനംചെയ്ത ഗവമ്മെണ്ടോ—വിലകൂട്ടിയതു്?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: ഗവമ്മെണ്ടാണു് വിലകൂട്ടിയതു്.

മിസ്റ്റർ ടി. പി. സീതാരാമൻ: ആദ്യത്തെ വിലയെന്തായിരുന്നു? ഇപ്പോഴത്തെ വിലയെന്താണു്?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: ആദ്യത്തെ വിലയിൽ നിന്നു് ൨൫ ശതമാനം കൂട്ടിയിരുന്നു. അതിപ്പോൾ കുറച്ചു.

മിസ്റ്റർ എ. കെ. ജോഷ്വാ: വിലകുറക്കാനുള്ള കാരണമെന്താണു്?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: ജനങ്ങളിൽനിന്നു് ആവലാതി കിട്ടിയതുകൊണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ ടി. പി. സീതാരാമൻ: കുറക്കാനുള്ള ആവലാതി ഇപ്പോഴത്തെ ഗവമ്മെണ്ടിനോ അതോ ഇതിനു് മുമ്പിലത്തെ ഗവമ്മെണ്ടിനോ കിട്ടിയതു്?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: ആവലാതി ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കാണു് കിട്ടിയതു്.

മിസ്റ്റർ മുഹമ്മദ് അയൂബ് സേട്ട്: ആവലാതി വന്നതു് ഗവമ്മെണ്ടു ഭാഗത്തുനിന്നോ ജനങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നോ?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: ജനങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു്.

2. ANNOUNCEMENT BY THE PRESIDENT REGARDING CERTAIN CHANGES IN THE CONSTITUTION OF THE ADVISORY COMMITTEE

Mr. President: Questions over. Now I have to announce that instructions have been received from the Government that they intend making certain changes in the constitution of the four Advisory Committees, the elections for which were announced to take place tomorrow and since the Government intend to introduce certain changes in the constitution of these Committees the election has to be postponed and future date of the election will be announced later. Now we shall take up the voting of demands for grants.

3. VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS

(i) 42—Miscellaneous

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Prime Minister):* Sir, I move for a grant of Rs. 55,64,026 under Demand No. 42—Miscellaneous. I crave the indulgence of this House to speak a few words in moving this motion. In spite of the fact that the department administering controls in Cochin is one of the best managed in India, we hear all kinds of criticisms about this Department. We have heard much about this Department during the general discussion on the Budget and some cutmotions also have been moved in this connection which gives an indication as to what is working in the minds of the Members of this House. I therefore think it

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

proper to give certain facts which may be of help to form opinions about the working of this Department which has been subjected to many a criticism both uniform and sometimes limited I shall therefore, give a few salient facts. I shall first deal with the question of the Central Government's policy on controls.

There have been important changes in the All-India Food Policy since the last Budget Session. There was a large volume of opinion against the food policy of the Government of India prior to 1948 which involved control of many essential articles including food stuffs. Hence the Government of India appointed a Food Grains Policy Committee to go into the question thoroughly and advise the Government on the future policy. The majority of the Committee reported in favour of a planned decontrol as regards important cereals including rice and wheat and an immediate decontrol as regards other articles including food stuffs. The Central Government took action accordingly. Cochin fell in line with the above policy, as far as it was possible, by taking away all controls except as regards the essential food grains like rice, wheat and millets, food stuffs like eggs and fish and essential articles like kerosene. Cochin is a highly deficit area with regard to its requirements of food grains and so it was necessary to retain control over the above articles till the position in the adjoining areas became normal.

The results of the policy of decontrol adopted by the Central Government were not, however, satisfactory, as it had not the desired effect of reducing prices and ensuring adequate supplies to the people. This was particularly so in the case of food grains and textiles. Hence the Central Government decided to re-introduce control, first over textiles and then over the essential food grains. Accordingly cloth control was re-introduced from August 1948. Cochin followed suit by issuing parallel orders in the State also. With regard to food grains, the Central Government had not completely decontrolled some of the food grains. As far as Cochin was concerned, supplies of rice, wheat and coarse grains could be had only through allotments obtained through Centre. In September 1948 the Government announced their policy of re-introduction of complete control over rice, wheat and millets. In the case of Provinces and States which had adopted decontrol, they were asked to re-introduce control within the shortest possible time. The Central Governmant found that, as the result of decontrol, prices of essential articles shot up to abnormal levels with the inevitable result of great suffering and hardship to the general public. Hence they decided to re-control the articles essential to maintain the life of the community, viz., food grains, textiles, iron, steel and cement.

Food Control.—Coming to the general food posititon of the State, Cochin has passed through a difficult period during 1123. The normal standard of cereals required for an adult is, according to competent authority, about 16 ozs. per adult per day. The State has never been able to give such a ration at any time during the control period. In 1123 the State started with a rice ration of 8 ozs. per adult per day. After alternating for some months between 6 and 8 ozs., we have been able to maintain an overall ration of 10 ozs., cereals including 8 ozs., rice, per adult per day till now. It has not been possible to give a higher ration on account of limited supplies at the disposal of the State. For 1948 Cochin was allotted about one lakh ton food grains of which rice comes to about 90,000 tons; we purchased locally paddy equivalent to about 25,000 tons of rice. We had also a carry over of 2,000 tons of rice. A major portion of our Foreign supplies has been moved. This is satisfactory. For, short-falls and delay in the actual receipt of food grains allotted to us from outside have been our distressing experience in the past. At present we have to get half of the rice quota for November amounting to 2,000 tons. It is expected to arrive shortly. We had been cautioned by the Central Government early in 1948 that the supply position of rice during the year might not be satisfactory. Hence we had to spend our available rice stocks with the utmost care and caution, giving only a meagre ration, to avoid a breakdown in rationing at any time. The rice position for the coming year (1949) is reported to be in no way better. One chief reson for this is the difficulty of securing rice from Burma owing to disturbed political conditions there. Next to Burma, another important source of rice for India is South America. Apart from the fact that the price of rice there is prohibitive there are exchange difficulties also for the Central Government. For the coming year we have requested the Central Government allotments sufficient to have a 12 oz. rice ration. It is doubtful whether we will get it. We have been assured by the Central Government that the maximum possible supply of rice will be made. For January we have been allotted 9,000 tons of rice. The allotment for the remaining portion of the Khariff year (1948 November to 1949 Nov.) will be fixed only later on.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. Ikkanda Warriar]

Government are fully aware of the suffering and hardships caused to the public by the present meagre rice ration. Government desire to assure the House that they are making all possible efforts to secure larger allotments of rice from outside and to increase the local production with a view to give a larger rice ration to the people. It is not possible now to indicate with any reasonable certainty when the State will be able to step up the present scale of rice ration. This will depend mainly on the All India Rice Position which, from what we know now, will continue to be difficult during the coming year also.

The sources of supply for the State are at present mainly from foreign countries. Unlike during the previous years, a large portion of these supplies is in the shape of raw rice which also includes brokens. This works out roughly 80 per cent of the total supply. There have been complaints from the public for not securing larger quantities of boiled rice and also for issuing brokens. Government are helpless in this matter. The Central Government authorities are fully aware of the difficulties of the people here in the matter. But, owing to the acute scarcity for rice, Central Government have to accept rice of whatever variety offered to them, provided it is not unfit for human consumption. As regards brokens it may be asked whether a lesser price is not possible. Here again, Government are helpless. The Government have to pay the same price to Central Government for all varieties of rice, big and broken, as they themselves have to pay for them accordingly.

We are selling rice at a price which is much below the average pooled cost price of local and imported rice. Thereby the Government are incurring a subsidy of over Rs. 8 lakhs a month. The Central Government have been kind enough to bear a portion of the subsidy from October 1948. Even then, the State will have to subsidise the sale of rice to the extent of about Rs. 37 lakhs per year so as to maintain the present selling price.

I shall now deal with the distribution of raw rice and broken rice. Another complaint in regard to the distribution of imported rice is that some areas are getting disproportionately large quantities of raw rice and brokens. Generally the available boiled rice is distributed in fairly equal proportions among the deficit areas. But this will not always be feasible. Stocks may have to be supplied urgently to an area at a time when there is no boiled rice in stock. By the time the next stock of boiled rice becomes available it may be urgently required in another deficit area; and hence it is sent there. But, as far as possible, attempt is made to see that when the issues in a year is taken together there is fairly equal distribution of the boiled rice as there is greater demand for boiled rice.

As regards broken rice also the procedure mentioned above as regards raw rice is followed. But special instruction have been issued that the quantity of broken rice given to one individual shall not, as far as possible, exceed 1/8 the ration and this has been done accordingly. When there is broken rice in stock the instructions are that. up to 1/8 of the ration, brokens should be given to avoid accumulation and the possibility of issuing the whole rice ration in brokens. This is done in all areas except Chittur which is a surplus area. The instructions of the Railway authorities are that cross movements should be avoided. It may not always be possible to restrict the issue of broken to the extent above mentioned, if there is larger proportion of broken in future arrivals of rice,

Issue of paddy in place of purchase.—As already mentioned Cochin is a deficit area as regards rice which is the staple food of the people here and we are depending on imports for maintaining the rationing scheme in the State. The quotas of rice allotted to the State are not received here at any regular intervals or at specified periods. A definite quota of rice is allotted for the State and supplies are received here towards this quota as and when stocks are moved from the areas from which we are to receive our quota. Arrivals of rice are most uncertain due to various causes over which this Government or the Central Government have no control. Absence of an assured supply of imported rice into the State it is impossible to leave the deficit in the areas to depend solely upon imported rice. Among the several taluks, the State has surplus paddy in Chittur taluk only. Hence the major portion of the State will have to depend on foreign supplies. The paddy procured locally is at present transported to the nearest mills, got milled there and the rice is moved to places where replenishment of stock is required. If the paddy procured in the surplus areas is reserved in the same localities for distribution to card holders there and if adequate stocks of imported rice is not available in the State to replenish stocks in deficit areas, rationing will break down. Very often, our rice stocks run very low when steamers carrying foreign supplies are delayed. There had been occasions when we had no stock for more than a week. At such critical juncture, our local supplies are of great help to us in avoiding a breakdown of the rationing, and it must be said to the credit of the Food

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Department that there had not been a breakdown, not even for a single day in all these years. It is, therefore, imperative in the interests of the working of the rationing scheme, that the paddy purchased by Government locally is distributed along with the imported rice and paddy as done at present, without reserving the local paddy for local consumption in the surplus areas concerned.

Issue of paddy itself as ration.—There have been suggestions that paddy procured from the State should be distributed as paddy itself. There are practical difficulties in this scheme. For stocking the paddy larger godown space is required than for stocking rice. Paddy required for rationing has to be well-dried and cleaned as it has to be preserved for some time otherwise deterioration of grain is quicker while it is in paddy form. This involves additional labour and cost. Again, if paddy is to be issued as such, the paddy purchased from some localities will have to be kept there for a long period for purposes of rationing as the whole stock will have to be exhausted in that particular locality in which case alone the distribution of paddy can be assured. When the stock of rice deteriorates there will be necessity to rapidly move available supplies to other regions and this can sometimes be done only from places where paddy is stocked. In the case of paddy such rapid movements are difficult and involves delay. Storage facilities for stocking paddy especially in rural areas are very limited also. Apart from these practical difficulties, it is seen from experience that most of the daily card holders who form a majority of the population prefer rice to paddy for ration. Further there are greater chances of fraud in the distribution of paddy than in rice, in that the retailers can mix chaff with paddy. Such complaints are not uncommon when paddy is distributed. It may also be stated that fradulent dealings in rice and paddy are more easy of detection when the ration is in the form of rice. This is because ration rice can generally be easily identified if it is in the possession of a person who is not entitled to it. But when paddy is illicitly purchased by one who can otherwise come into possession of paddy he can successfully raise the plea that the stock is what he derived from other sources. However, where there is little or no milling facilities and where the paddy procured is comparatively small, it is being distributed to the card-holders as paddy itself.

Local Procurement.—With regard to local procurement, there has been a short fall of about 7,000 tons rice in 1123 when compared to 1122. Steps have been taken to tighten up control and procure a larger quantity of paddy this year. We have already purchased a lakh of paras more in the last two months than for the corresponding period in the last year. Therefore the purchases this year will show substantial improvement than that of last year.

Government have been receiving representations from various responsible quarters that the price of paddy should be increased and also that a bonus should be given to the cultivator of paddy to induce him to encourage the paddy cultivation. There has been an increase in the procurement prices of food grains in various regions in India including Malabar. The Government are anxiously considering whether our present procurement price, *viz.*, Rs. 1—8—0 per para (including bonus) should be increased.

Grant of bonus to producers.—With regard to the grant of bonus Government think there are difficulties to accept the proposal. It is not possible to work out the exact financial implications of the proposal without knowing the extent of bonus proposed. Even assuming that the bonus can be as little as possible the financial commitment are likely to be very high. A payment in the shape of bonus, unless it is attractive, is not likely to give any impetus to production.

Apart from the financial implications, the following aspects have to be considered: Any bonus based on the extent of land cultivated is not likely to be of any assistance in the procurement of paddy unless it is possible to secure the utilisation of such bonus for cultivation purposes over and above the normal expenditure now met by the cultivator. It will be practically impossible to enforce any such conditions as it is not capable of effective supervision. The money, therefore, spent in this behalf is likely to be a sheer waste without deriving the object in view.

On principle also there is little justification for payment of any bonus for the production of paddy which is the staple food of the people here. In regard to such an essential commodity it is necessary that the cost incurred by the Government towards its purchase should be the minimum possible so as to enable the Government to sell it as cheap as possible to the consumer. Nothing more than a fair margin of profit, besides the cost of production, can legitimately be claimed by the producer for his labour. It would be unwholesome to allow the cultivator to take undue advantage of the country's needs in regard to food by adopting an attitude that he will not cultivate the grain unless he is allowed to profiteer by it, which will be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. Ikkanda Warriar]

in effect, the result of a bonus to him. Further payment of a particular amount as bonus is likely to have an evil tendency to create an expectation on the part of the cultivator of a still higher bonus at a later stage, due to possible deterioration of the food position and consequent increased scarcity for grain. A paddy cultivator is now in a very advantageous position as he is assured of the grain needed for his consumption unlike his unfortunate brother who does not possess or own paddy land. So a reasonable price for the grain produced by him would seem sufficient. Government have been revising the procurement price of paddy from time to time with a view to give a fair price to the cultivators.

Measures for increase in food production contemplated

Government are now supplying manure at concessional rates to cultivators. Large irrigation projects have been programmed and are being executed vigorously. These measures are bound to be of great assistance to cultivators for the better production of food crops. The greatest need of the poor ryot to-day is not so much the bonus as the security of tenure and relief from the excessive pattom that he has to pay. The Government is anxiously considering the question of tenancy reform and hopes to be able to introduce legislation giving that relief.

Textile Control.—As regards textiles, the scheme of the present control is mainly to control production, price and distribution of both cloth and yarn. The State is now treated as a separate zone for this purpose, while, during the previous control, it was included in the south zone comprising, Madras, Travancore and Cochin. Quotas of cloth and yarn are allotted to the Cochin State by the Textile Commissioner to the Government of India. Arrangements have been made for purchasing the same and distributing it to the consumers.

Cloth.—The Distribution of cloth is done entirely by licensees which includes private individuals and Co-operative Societies. No rationing of cloth has been resorted to. This is because the stock position at present is fairly satisfactory. Cochin has been getting on an average a monthly quota of 1250 bales of mill cloth during the last four months from August. Out of this a portion, *viz.*, the production of Sitharam Mills, which roughly comes to about 585 bales per month is supplied wholly to the State. The balance comes from outside, mostly, from Bombay. For handloom cloth the supply is abundant and hence there is no sort of restriction in regard to its movement or prices.

Yarn.—In regard to *Yarn*, the monthly quota is 300 bales of which about half is now to be supplied by the local mills (Alagappa Textiles) and the balance from the Madras Province (Rajapalayam mills). The import and distribution of yarn have been entrusted to the Central Co-operative Marketing Society.

New retailers provisionally allowed to continue.—The policy of the Government is to entrust the distribution to Co-operative Societies, when licenses were issued for sale of mill cloth, a large number of persons, who were in the trade but who had come after the decontrol, had to be excluded from the business. It was represented on their behalf that they were put to great hardship and loss by their exclusion. Hence Government have allowed them to continue the business on condition that if circumstances later on require a reduction in the number of retailers or replacement by Co-operative Societies, they will have to go out. Licenses have been granted to 1612 applicants of which 858 are old licensees, 215 Co-operative Societies and 539 to the new merchants.

Accumulation of stocks.—One main difficulty confronting the trade is the accumulation of stock brought during decontrol period at high prices. From the 1st December all stocks of cloth have to be sold only at stamped prices which will be certainly lower than the prices which prevailed prior to the reintroduction of control.

Scarcity for particular varieties.—Though the stock position of cloth is on the whole satisfactory, there is scarcity for some particular varieties which are greatly in demand here, *viz.*, Mettur and Binny goods. As regards the latter, supply is expected shortly. For Mettur goods the Madras authorities were approached recently but they expressed inability to spare any quota. The matter is being taken up again with the Textile Commissioner to the Government of India.

Before I conclude, I wish to say a word about top heavy administration and corruption in the Department. As regards the former, while the expenditure was about 7¾ lakhs in 1122, it has been reduced to 4¼ lakhs now. The number of hands in the Department in 1122 was 1312 while it is only 694 now. As regards the 2nd charge, namely, corruption, the House knows that there is no other department where there is more temptation and opportunities for corruption as in this. Yet all possible vigilence is exercised to check it. In the course of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

last 3 years, as many as 42 persons were dismissed or suspended on charges of corruption not to speak of hundreds of minor punishments or admonitions.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Finance and Law):* I second it.

Mr. President: The demand will be put to vote at 5-30 p. m.

CUT MOTION NO. 1

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* To reduce the allotment of Rs. 1,45,156 for Establishment-Price Control measures in Demand No. 42 by Rs. 2. *To bring home to Government the hard plight of unemployment as well as loss by the introduction of New Textile Control orders which the new cloth dealers have to suffer.* Sir, in view of the opening speech of the Hon'ble Premier in which he has been good enough to state that the new merchants which came into being after the decontrol of cloth are also to be given licenses at least temporarily I do not wish to move this motion.

Not moved

CUT MOTION NO. 2

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: സർ, ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഉപക്ഷേപം ഇതാണ്. To reduce the allotment of Rs. 318 for Minister's House Establishment in Demand No. 42 by Rs. 2. (എറണാകുളത്തു സ്വന്തമായി താമസസ്ഥലമുള്ള മന്ത്രിമാർക്ക് വീട്ടുവാടക കൊടുക്കുന്നതോ, പുതിയബങ്കളാവു് വാടകക്കു എടുത്തു കൊടുക്കുന്നതോ ആയ നടപടിനിർത്തൽ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി ഗവണ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ).

സർ, ഈ ഉപക്ഷേപം എഴുതുകയും അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്തു് ഞാൻ വളരെ Delicate ആയിട്ടുള്ള സംതിയാണ് എഴുതുന്നതു് എന്നുള്ള ബോധത്തോടുകൂടിയാണ് അയച്ചിട്ടുള്ളതു്. തിരോധാനം ചെയ്ത ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ മന്ത്രിമാരായിരുന്ന ആ സ്ഥാനത്തു ഇരുന്നിരുന്നതു് എങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ ഒന്നു അയയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. അവരിന്നു ഗവണ്മെണ്ടിലില്ല. അന്നത്തെ മന്ത്രിമാരോ, ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്ന ഫോയാപടത്തിലുള്ള മഹാത്മഗാന്ധിയുടെ പേരിനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നവരല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശം വച്ചു ജീവിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവരും, ആ ആദർശത്തെ പ്രതിബിംബിക്കത്തക്കവിധം ചുവരുകളിലും, മതിൽകെട്ടിന്മേലും എഴുതി പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളുടേയും, തൊഴിലാളികളുടേയും, കർഷകരുടേയും ബന്ധു എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതായ ഒരു സംഘടനയുടെ നേതാക്കന്മാരോ അല്ല. ഇന്നത്തെ മന്ത്രിമാർ പാവങ്ങളുടെ വോട്ടുമേടിച്ചു ധനികന്മാരുടെ ആഡംബരങ്ങളിന്മേൽ നികുതിചുമത്താതെ സാധാരണ മനുഷ്യക്കുത്യാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങളിന്മേൽ നികുതിചുമത്തി ഈ ബഡ്ജറ്റു ബാലൻസ് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള തീവ്രപരിശ്രമം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗവർമ്മെണ്ടായതുകൊണ്ടും, താണപടികളിലുള്ള വളരെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാര തൊഴിലില്ലാതാക്കി വലിയ മിച്ചംകാണിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റു അവതരിപ്പിച്ചു അവസരമായതുകൊണ്ടുമാണു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുന്നതു്. എന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ കുറിച്ചു മന്ത്രിമാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതു് എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ രണ്ടു മന്ത്രിമാർക്കു സ്വന്തമായി താമസിയ്ക്കാൻ എറണാളത്തു വീടുണ്ടു്. അവർ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടിയും, സ്വന്തം സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും, സ്വന്തം സമ്പാദ്യത്തിനുവേണ്ടിയുമല്ല ഈ ജോലി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു എന്നുവേണമല്ലോ അവരെക്കുറിച്ചു കരുതുവാൻ. ഇന്നത്തെ രീതിയിൽ അവരനുഭവിക്കുന്ന സുഖസൌകര്യങ്ങൾ അനുവദിക്കാവുന്നതല്ല. മഹാത്മഗാന്ധിചെയ്യുന്നതുമാതിരി അവർ ഭങ്കികോളനിയിൽ പോയി താമസിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ അങ്ങിനെയാണു് അവർ ചെയ്യേണ്ടതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. കരുണാകരൻ: മഹാത്മഗാന്ധി താമസിക്കുന്നതു പോലെയല്ലെങ്കിൽ, നെഹ്രു താമസിക്കുന്നതുപോലെയാണൊ വേണ്ടതു്?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: നെഹ്രുവിനെ ഞാൻ ഒരാദർശപുരുഷനായി എടുത്തിട്ടില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിനേയും മഹാത്മാവിനേയും മാത്രമെ ഞാൻ ആദർശപുരുഷന്മാരായി കരുതുന്നുള്ളൂ. നെഹ്രു തന്നെ ആനന്ദഭവനത്തിലെ സുഖസൌകര്യങ്ങൾ ത്യജിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു റിട്രെഞ്ച്മെന്റു് നിലകരുതിയെങ്കിലും പുതിയ ബങ്കളാവുകൾ എടുക്കാതെ, സ്വന്തം വീടുകളിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു പൊതുമുതലിൽ നിന്നു വാടക പറ്റാതിരിക്കണം. ഈ കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരോടപേക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. ബാലകൃഷ്ണമാരാർ: സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ എതുക്കുന്നു. ചെകുത്താൻ വേദമോതുന്നതുപോലെയാണു് മഹാത്മഗാന്ധിയുടെ ആദർശങ്ങളെ ഇന്നത്തെ മന്ത്രിമാർ് സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ അവതാരകൻ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു്. പണ്ഡിറ്റു്നെഹ്രുവിനെ അദ്ദേഹം അനുകരിക്കുന്നില്ല, പണ്ഡിറ്റു്നെഹ്രു ഒരു ആദർശപുരുഷനല്ല, എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നംകുളം മെമ്പർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ നാമധേയത്തിനു യായൊരു കളങ്കവും പറ്റാനില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അറിവില്ലായിരിക്കാം. ഈ ഉപക്ഷേപം പലകാരണങ്ങളാലും ഇന്നത്തെ ഗവൺമെണ്ടിനു സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണൊ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി മന്ത്രിമാക്ക കൊടുക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളും ഈ നിയമസഭയിൽ പാസായിട്ടുള്ളതും പ്രാബല്യത്തിൽ വരിക്കുന്നതുമായ ഒരു നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു് എന്നുള്ളതാണു് പരമാർത്ഥം. ആ നിയമപ്രകാരം വീട്ടുവാടക മന്ത്രിമാക്ക കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിയമപ്രകാരം കൊടുക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളും ഒരു ഉപക്ഷേപപ്രകാരം എടുത്തു കളയണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ് നിയമദുഷ്പ്രയോഗമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. ഗവൺമെണ്ടു ബഡ്ജറ്റവതരിപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അതിൽ നിയമത്തിനു വ്യത്യസ്ഥമായി വല്ല ഭേദഗതിയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നീടു അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചു പാസാക്കി നിയമമാക്കുക പതിവാണു്. എന്നാൽ മാത്രമെ ബഡ്ജറ്റുപ്രകാരം നടക്കുവാൻ സാധ്യമുണ്ടാകുകയുള്ളു. അങ്ങിനെ ഗവൺമെണ്ടുതന്നെ ബഡ്ജറ്റു് അവതരിപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമത്തിനു തടസ്ഥമായി വല്ല ഭേദഗതിയും ചെയ്യാൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു വേറെ ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചു നിയമമുണ്ടാക്കണം എന്നതാണു് നിയമവും നടപടിയും. അങ്ങിനെ നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഒരു നിയമനിർമ്മാണമാണു വേണ്ടതു്. ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ച അവതാരകൻ, മന്ത്രിമാക്ക വാടക കൊടുക്കണം എന്നുള്ള നിയമത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഭേദഗതി നിയമമാണു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതു് എങ്കിൽ അതിനു ഈ നിയമസഭയുടെ ആനുകൂല്യം നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് സാധുതപവും ന്യായവുമായ മാർഗ്ഗവും ആയിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു നിലവിലുള്ള നിയമത്തിനെതിരായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ ഉപക്ഷേപത്തെപ്പറ്റി നിയമസഭ ആലോചിക്കുന്നതു് അനാവശ്യമാണെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. പിന്നെ നിയമത്തിൽ എല്ലാ മന്ത്രിമാരേയും ഒരുപോലെയാണു് കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. തൃശ്ശൂരിൽ താമസിക്കുന്ന മന്ത്രിയെന്നും എറണാകുളത്തു് താമസിക്കുന്ന മന്ത്രിയെന്നും ചിറവൂർ താമസിക്കുന്ന മന്ത്രിയെന്നുമുള്ള പരിഗണനകൾ അതിലില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിയമപ്രകാരമാണു് ഇന്നു മന്ത്രിമാക്ക ആനുകൂല്യങ്ങളും കൊടുക്കുന്നതു്. ആ സ്ഥിതിക്കു് തൃശ്ശൂരിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക ഒരു വിധത്തിലും, എറണാകുളത്തു താമസിക്കുന്ന ആൾക്ക മറ്റൊരുവിധത്തിലും ആനുകൂല്യങ്ങളും കൊടുക്കുകയെന്നുള്ളതു് നിയമദുഷ്പ്രയോഗമാണു്. അതുകൊണ്ടു് എറണാകുളത്തു് സ്വന്തം സ്ഥലത്തു താമസിച്ചുവരുന്ന മന്ത്രിമാക്ക വീട്ടുവാടക കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്ന പ്രത്യേക പരിഗണനയോടുകൂടി ഒരു ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവരുന്നതു ശരിയല്ലെന്നുള്ളതാണു് ഇതിനെതിരായി എനിക്ക പറയാനുള്ള ഒരു കാര്യം. ഇതു് ഒരു സാങ്കേതികതടസ്ഥം മാത്രവും, ഉപക്ഷേപത്തിനെതിരായുള്ള അപ്രധാനമായ ഒരു വാദം മാത്രവുമാകുന്നു. ഇതിന്റെ ഗുണദോഷത്തിന്മേൽ ഇതു് അസ്വീകാര്യമായ ഒരു ആശയവും, ബാലിശമായ ഒരു വാദവുമാണെന്നുള്ളതാണു് ഇതിനെ അപലപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം. മന്ത്രിമാർ ഈ സ്ഥാനത്തു എങ്ങിനെ ആരോഹണം ചെയ്തു എന്നും അവരുടെ സ്ഥാനം എന്താണെന്നും ഉള്ള സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റി ഈ സഭയിൽ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു ഏറ്റവും നിർഭാഗ്യകരവും അനുചിതവുമായ സംഗതിയല്ലേയെന്നു് ഈ ഉപക്ഷേപകർത്താവിനോടു് ക്ഷമാപൂർവ്വം ചിന്തിക്കാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കൊച്ചിയെപ്പോലെ, ഒരു ജനകീയവ്യവസ്ഥയിലുള്ള ഭരണക്രമത്തിൽ നാട്ടുകാരുടെ അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതിനും ബാധ്യസ്ഥരായിട്ടുള്ളതു് അതാതുകാലത്തു ഭരണം നടത്തുന്ന മന്ത്രിമാരാണു്. ജനകീയഭരണമുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിലെ മന്ത്രിമാരുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റവും അസൂയാർഹമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണു്. ആ സ്ഥാനത്തെ ആദരവോടുകൂടി വീക്ഷിക്കാനും, അങ്ങിനെ വീക്ഷിച്ചാൽ വിദ്യാഭ്യാസവിഹീനരായ സാമാന്യജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരും ഉൽബുദ്ധരും, ജനകീയഭരണം വിജയിക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു കർത്തവ്യം മാത്രമാണു്. നാട്ടിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും, ക്രമീകൃതമായ ജീവിതം സാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ധിക്കുന്നതിനും, വ്യവസ്ഥാപിതാധികാരികളെ (Constituted authority) കളെ ഈ മനോഭാവത്തോടുകൂടി വീക്ഷിക്കേണ്ടതു്, പ്രത്യേകിച്ചു്, ജനകീയഭരണത്തിന്റെ ഈ പ്രാരംഭദശയിൽ, ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള മന്ത്രിസഭയിലെ ചില വ്യക്തികളെ അധിക്ഷേപാർഹമായ വിധത്തിൽ അവഹേളിക്കുന്നതു് ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരിക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു് ജനകീയാദർശം പുലരണം എന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഒരിക്കലും അഭിലഷണീയമായിട്ടുള്ളതുമല്ല.

ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ അവതാരകൻ വളരെ ഉദാരമായി ഉദ്ധരിക്കാവുള്ളതും, ഉദ്ധൃതവചനത്തിൽനിന്നു് പുറപ്പെടുന്നതുമായ പത്രം ഈ ഉപക്ഷേപത്തിനു് പ്രേരകമായി വന്നിരിക്കുകയില്ലെന്നതന്നെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ പത്രത്തിൽ പൊതുജനനേതാക്കന്മാരായ ഇന്നത്തെ മന്ത്രിസഭയിലെ അംഗങ്ങളെ പേരുപറഞ്ഞു്, ഒരു ശ്രീ. എന്നു് പേരിനോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാഥമികമര്യാദപോലും കണക്കാക്കാതെ, പ്രസ്താവനകളിൽ പറഞ്ഞുകാണാറുണ്ടു്. അതിൽ ഞാൻ സങ്കടപ്പെടാറുണ്ടു്. അതുപോലെ, പത്രങ്ങളിലെ തലക്കെട്ടുകൾ— മന്ത്രിമാർ അതുചെയ്തു, ഇതുചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള പത്രങ്ങളിലെ തലക്കെട്ടുകൾ— തെരുവീഥികളിൽ കൂട്ടികളെക്കൊണ്ടു വിളിപ്പിച്ചു പറയിക്കുന്നുണ്ടു്. ചിലപ്പോൾ പരിഭേജനകവും, ചിലപ്പോൾ അധിക്ഷേപാർഹവും, ചില സമയത്തു് മനപൂർവ്വം തെറ്റിദ്ധാരണ ജനിപ്പിക്കുന്നതുമായ, ആ വക പ്രചരണവിദ്യകൾ പത്രങ്ങൾ വിറ്റഴിക്കാൻ സഹായമായേക്കാമെങ്കിലും, അതിനു പാത്രീഭൂതരാകുന്നിനു് നിർഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച മന്ത്രിസത്തമന്മാരുടെ നേർക്കു് ബഹുമാനവും സ്നേഹവും അല്പാല്പം ചില മനോഭാവമാണു് ശ്രോതാക്കളിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇതു് യഥാർത്ഥപത്രധർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നു് വളരെ വിദൂരമാണു്. ഇതൊക്കെ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരുടെയിടയിൽ മന്ത്രിമാരെ അവഹേളനപാത്രമാക്കുന്ന സംഗതിയാണു്. നമ്മുടെ മന്ത്രിമാർ സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളാണു്. അവർക്കു നിയമപ്രകാരം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഇതിൽ കൂടുതലായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ നമ്മുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി നമുക്കനുവദിക്കുന്നില്ലല്ലൊ എന്നുള്ള പരിതാപത്തിനു മാത്രമാണവകാശമുള്ളതു്. അവർ കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നോ നാം കൊടുക്കണമെന്നോ അല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അതു തികച്ചും ന്യായീകരിക്കത്തക്കതാണെന്നും അവതാരകന്റെ ആശയത്തിനു് വിരോധമാണു് യഥാർത്ഥസ്ഥിതി എന്നു് ഉദാഹരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിമാത്രം ഇതു് പറഞ്ഞതാണു്.

സർ, ഇന്നത്തെ ജനകീയവ്യവസ്ഥയിൻകീഴിലുള്ള മന്ത്രിമാർ പരമാധികാരമുള്ള മന്ത്രിമാരാണു്. കൊച്ചിയെപ്പോലെയുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ പരമാധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു മഹാരാജാവിനാണു്. അങ്ങിനെ പരമാധികാരമുള്ള ഇവിടത്തെ രാജകുടുംബത്തിന്റെ ചിലവിലേക്കായി ഇവിടത്തെ നികുതിയിലെ വലിയൊരു പങ്കു വിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള കഥ നമുക്കറിയാവുന്നതാണു്. പന്ത്രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന ഒരു സംഖ്യ, ഈ സഭയുടെ വാദപ്രതിവാദത്തിനു വരാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ആ സംഖ്യ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു നമുക്കറിയാം. എന്തിനാണു് ഇത്രവലിയൊരു തുക ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു? ഈ നാട്ടിൽ ഭരണം നടത്തുന്ന പരമാധികാരമുള്ള രാജകുടുംബത്തിനു്, അവരുടെ അന്തസ്സിനു യോജ്യമാംവണ്ണം ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണു്. അങ്ങനെയുള്ള മഹാരാജാവിന്റെ പരമാധികാരം മന്ത്രിമാരിലേയ്ക്കാണു് ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയപരിവർത്തനത്തിൽ സംക്രമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മഹാരാജാവിൽനിന്നു പരമാധികാരം മന്ത്രിസഭയിലേക്കു ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു, ആ പരമാധികാര സ്ഥാനത്തിനനുയോജ്യമാംവണ്ണം ജീവിക്കണമെന്നുള്ളതു ജനകീയഭരണത്തിന്റെ അന്തസ്സു് നിലനിർത്താനാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. മുമ്പു മഹാരാജാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരായ ആളുകളും ഏതു നിലയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവോ ആ നിലയിൽ ജീവിക്കുന്നതിനു മന്ത്രിമാർക്കു് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ നിയമപരമായും തത്വപരമായും അതിനെ ആരും അപലപിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി അതിനു അനുവദനീയമല്ലല്ലോ എന്നുള്ള ഒരു പരിതാപം മാത്രമെ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. പോരേയും ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നു നിയമമുണ്ടു്. പക്ഷെ, അവർ വീടില്ലാതെയും തെരുവീഥികളിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നവരായിട്ടും അല്ല അവർക്കു വീടു് സർക്കാർ വകയായി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു്. അതുപോലെ റിക്ഷാവണ്ടിയിലും ബസ്സിലും സഞ്ചരിക്കുന്നവരായതുകൊണ്ടല്ല, അവർക്കു കാർ കൊടുക്കണമെന്നു വ്യവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Balakrishna Marar]

സ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അവരലങ്കരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തിന്നനുയോജ്യമാംവണ്ണവും പൊതുജനങ്ങൾ അവരെ സമീപിക്കുന്നതിനു് സൌകര്യമുണ്ടാകത്തക്കവിധവും ഒരു പൊതുജനാവശ്യമായിട്ടാണു് അവരെ ഈ നിലയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളതു്. ജനസേവനം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കു് യാതൊരുവിധ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. അവരുടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ സൌകര്യങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കണം; ഇതാണു് തത്വം. സർ, എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ബാലിശമായ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എതിർക്കേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നംകുളം മെമ്പർ അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ ഭരണം ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള മന്ത്രിമാർക്കു താമസത്തിന്നു സ്ഥലവും, അവർക്കു സഞ്ചരിയ്ക്കാനുള്ള വാഹനവും കൊടുക്കുകയെന്നുള്ളതു് ഗാന്ധിജിയുടെ മഹനീയമായ ആദർശത്തിനു വിരുദ്ധമായതാണു് എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട അവതാരകൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാദർശം രാജ്യഭരണത്തിൽ സ്വീകരിയ്ക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു സംശയമാണു്. അങ്ങിനെ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒരു കാര്യവുമായിട്ടാണു് ഇതിനെ ഘടിപ്പിച്ചു സംസാരിച്ചതു്. നിയമത്തിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തി മാത്രമാണു്, മന്ത്രിമാർക്കു താമസിക്കുവാൻ വീടെടുത്തു കൊടുക്കുന്നതും അവർക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള വാഹനം കൊടുക്കുന്നതും. എന്നാൽ അവർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം മഹാരാജാവിന്റെ വസതിയോടു തുല്യമായിട്ടുള്ള നിലയിൽ ഉള്ളതായിരിക്കണമെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃശ്ശൂർ മെമ്പർ മിസ്റ്റർ ബാലകൃഷ്ണമാരാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനോടു് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. അതായതു രാജകീയപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു് മന്ത്രിഭരണം തുടരണം എന്നുള്ള അഭിപ്രായമല്ല എനിക്കുള്ളതു്. ജനകീയഭരണത്തിന്നനുയോജ്യമാംവണ്ണം മന്ത്രിമാർക്കു താമസിക്കുവാനും, സഞ്ചരിക്കുവാനുമുള്ള സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ ഇന്നത്തെ നിയമത്തിലുണ്ടു്. എന്നാൽ മന്ത്രിമാർക്കു വാടക കൊടുക്കുന്നില്ല. മന്ത്രിമാർക്കു വാടക കൊടുക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു് നിയമദൃഷ്ട്യാ ശരിയല്ല. മന്ത്രിമാർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു ഗവണ്മെണ്ടിൽ നിന്നു വാടക കൊടുക്കുന്നു എന്നുമാത്രമെയുള്ളു. ഏതായാലും മഹനീയമായ ഗാന്ധിയൻ ആദർശത്തേയും മന്ത്രിമാരുടെ വസതിയേയും കൂട്ടിക്കെട്ടിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നംകുളം മെമ്പരുടെ ഔചിത്യബോധത്തിൽ ഞാൻ അനുശോചിക്കുന്നു.

* മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നംകുളം മെമ്പർ പറഞ്ഞമാതിരി ഞങ്ങൾക്കിതിൽ യാതൊരു ഡബ്ലിക്കസിയുമില്ല. യാതൊരു സങ്കോചവും കൂടാതെ ഇതിനു് മറുപടി പറയാം. ബഹുമാനപ്പെട്ട അരണാട്ടുകര മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു മന്ത്രിമാർക്കു വാടക കൊടുക്കുന്നില്ല. ഇതിനെസ്സംബന്ധിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നംകുളം മെമ്പർക്കു് ഒരുവലിയ തെറ്റിദ്ധാരണയുള്ളതായി കാണുന്നു. മന്ത്രിമാരുടെ സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണു് ഇത്രവലിയ സ്ഥലം എടുത്തു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും, സഞ്ചരിയ്ക്കാൻ കാർ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും എന്നുള്ള ധാരണ തെറ്റാണു്. അവർക്കു ഈ സ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു സുഖവുമില്ല. എറണാകുളത്തു താമസിക്കുന്ന മന്ത്രിമാരായ അയ്യപ്പനും പനമ്പിള്ളിക്കും അവർ മുമ്പു താമസിച്ചിരുന്നതിൽ കൂടുതൽ സുഖം ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ പബ്ലിക്കുവർക്സു് മന്ത്രിക്കും നിയമധനകാര്യമന്ത്രിയ്ക്കും അവരുടെ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനു കൂടുതൽ സൌകര്യം വേണം. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇനിയും ആ സ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് യാതൊരു സുഖവും തോന്നുന്നില്ല. അവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ ഭരണസംബന്ധമായി അവിടെ ഇരിയ്ക്കേണ്ട ആളുകൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണു്. അല്ലാതെ മന്ത്രിയുടെ സൌകര്യത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ല. ഇനി മന്ത്രിമാരുടെ സ്വന്തം വീടിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ നിയമ ധനകാര്യമന്ത്രിയ്ക്കു ഇവിടെ സ്വന്തം വീടില്ല. ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ വെച്ചുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഒരു വീട്ടു വാടകയ്ക്കെടുത്തു താമസിയ്ക്കുകയാണു്. ആ വീടിന്റെ ഉടമസ്ഥനു ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു വാടക കൊടുക്കുന്നു എന്നേയുള്ളു.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: അദ്ദേഹം താമസിക്കുന്ന വീടിനു് എന്താണു വാടക കൊടുത്തിരുന്നതു്; ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു എന്താണു കൊടുക്കുന്നതു്?

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: എന്താണ് വാടക കൊടുക്കേണ്ടതു് എന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. പബ്ലിക്കുവർക്സ് മന്ത്രി താമസിക്കുന്ന കെട്ടിടത്തിനു് ഇരുന്നൂറു രൂപാ വാടകയാണ്. ഇരുന്നൂററി ഇരുപത്തഞ്ചു് രൂപായ്ക്കു ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു് എടുത്തിരുന്ന ഒരു കെട്ടിടം ഉപേക്ഷിച്ചു് ഇരുന്നൂറുരൂപായ്ക്കു് അതിനേക്കാൾ സൌകര്യമുള്ള ഒരു വീടു് എടുത്തിരിക്കുകയാണ്. മന്ത്രിമാക്കവകാശപ്പെട്ട സൌകര്യം മാത്രമാണിതു്. മന്ത്രിമാക്കു് ഇപ്പോൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സൌകര്യങ്ങളും അതിനുവേണ്ടി ചിലവാക്കുന്ന പണവും കൂടുതലാണെന്നു അതിന്റെ പരമാർത്ഥമറിയാവുന്നവക്കു് പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. മന്ത്രിമാരുടെ അന്തസ്സിനു വേണ്ടിയാണു് ഇത്രവലിയ വീടെടുക്കുന്നതു് എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നംകുളം മെമ്പക്കു തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടായിരിക്കാം. ആ തെറ്റിദ്ധാരണ കളയണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇത്ര വലിയ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു ഞങ്ങളുടെ അന്തസ്സു പുലർത്തണമെന്നു, ഞങ്ങൾക്കഭിമാനം നടണമെന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നതക്ക അത്ര നിസ്സാരന്മാരല്ല ഞങ്ങൾ. മന്ത്രിമാർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു പല കാര്യങ്ങൾക്കായി ധാരാളം ആളുകൾ വന്നിറങ്ങിപ്പോകും. മന്ത്രിമാരുടെ ക്ലാക്കിനും ശിപായിക്കും മറ്റും ഇരിയ്ക്കാനുമുള്ള സൌകര്യം വേണം. എന്റെ വീട്ടിലാണെങ്കിൽ ഇതിനുള്ള സൌകര്യം കുറവാണ്. എങ്കിലും എന്നെക്കാണാൻ വരുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു മിറ്റത്തു നില്ക്കേണ്ടിവരും. ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നംകുളം മെമ്പക്കുതന്നെ അതു അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും. അദ്ദേഹം തന്നെ അവിടെ ഇരുന്നു വിഷമിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. മന്ത്രിമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവക്കു് താമസിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം സൌകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു് ഈ വിധത്തിലുള്ള ഭർന്യായങ്ങൾ ഒക്കെ പറഞ്ഞു് ഈ സഭയുടെ സമയം കളയണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പക്കു് ഈ കട്ടുമോഷൻ എഴുതി അയക്കുമ്പോൾ തന്നെ മന്ത്രിമാക്കു് താമസിക്കുവാനുള്ള അസൌകര്യത്തെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണബോധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

പിന്നെ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ആദർശത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഇതു പണ്ടു് ആരോ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നംകുളം മെമ്പർ ഉദ്ധരിക്കുകയാണെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ, മഹാത്മാഗാന്ധി ജീവിച്ചതുപോലെ ജീവിക്കുവാൻ എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശപ്രകാരം എല്ലാവരും ജീവിക്കണം എന്നു് പറഞ്ഞാൽ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശം മുൻനിർത്തികൊണ്ടു് നമ്മൾക്കെല്ലാവക്കും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയും. അല്ലാതെ മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ ആദർശം നല്ലതാണെന്നു് വിചാരിച്ചു അദ്ദേഹം നടന്നതുപോലെ ഇവിടത്തെ പാർട്ടി നടക്കണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനു് അർത്ഥമുണ്ടോ ?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശം പോലെ നടക്കുവാൻ നോക്കണം.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശം കഴിയുന്നതും പകർത്തുവാൻ നോക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിൽ എത്രത്തോളം ഇവിടെ പകർത്തുവാൻ സാധിക്കുമോ, അത്രത്തോളം പകർത്തും. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു് കൊണ്ടുവരികയാണെങ്കിൽ നമുക്കു് പട്ടാളം ഒന്നുംകൂടാതെ രാജ്യം ഭരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ ? അതു് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: കൂടാതെ കഴിക്കേണ്ടതാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: കൂടാതെ കഴിക്കേണ്ടതാണെന്നു് നിർബ്ബന്ധം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നു് പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു് delicacy ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈവക സംഗതികൾ പറഞ്ഞു് സഭയുടെ സമയം കളയണമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പ്രാഥമികമായ ഒരു നീതി മാത്രമെ ഈ കാര്യത്തിൽ അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

***Mr. P. Govinda Menon** *(Minister for Finance and Law)*: Sir, apart from the personal controversies introduced into this matter I wish to explain to this House, if at all explanation is required, as to what the legal position of the matter is. The payment of salaries and allowances and other amenities to Ministers in Cochin is governed by a statute of Cochin known as the Payment of Salaries and Allowances Act. That was an act which was passed by this House at a

*Speech not corrected by Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Govinda Menon]

time when no-body cared to raise these controversies. According to the Payment of Salaries and Allowances Act a Minister must be paid a monthly salary of Rs. 500. He must be given by Government a free furnished house. He must be given by Government a Government car and a petrol allowance of Rs. 100 per month to maintain that car. There are certain rules regarding T. A. both within the State and outside the State. We are working under that Statute. That Statute was not passed recently. It was passed at a time when none of the persons who now occupy the position of Ministers was a Minister. In the cut motion moved by my friend he takes objection to two things. He takes objection to payment of rent to ministers who are living in Ernakulam. I categorically assert that no such thing has happened. He takes objection to Government taking houses on rent and giving them to Ministers. The occasion for doing it is this. There are not enough Government Houses in Ernakulam today to be given to Ministers for their occupation and, therefore, in order to comply with the requirements of the Statute that the Ministers must live in free furnished houses supplied by Government, Government was constrained to take houses on rent and given them to such of the Ministers who did not occupy Government houses to live. That is the real position. I said that no Minister is receiving any rent from Government. If it is my Hon'ble friends contention that this practice must be put a stop to be ought to move an amendment to the Legislation and that is the only way to do it, that is to say, that Ministers should not be given Government Houses to live in. If that is his contention the only way to do it is to move an amendment to the Statute now in force in Cochin. In this connection I must regret very much to note that this motion by the Hon'ble Member from Kunnamkulam is only one of a series of attacks made to propagate false news about the Ministers and their homes. I remember that immediately after the present Ministers recently came to office reports were published in some papers to the effect that although these Ministers profess to swear by the policy of the Congress pledged for the uplift of the poor they are spending large amounts of money for their homes. I am very much surprised to note that some of the very phrases used in several paper reports were repeated by the Hon'ble Member for Kunnamkulam (Laughter). Now, Sir, it was stated that when the previous Ministers were in office they were living in Houses for which smaller rents alone were payable. On that matter Government had to issue a press note as to what were the facts. As stated by the Hon'ble Member for Works, there was a house in which I believe my friend, Mr. Parambi Lonappan, was staying and for which more than Rs. 200 was being paid by Government by way of rent. There was the House in which Mr. Balakrishna Menon was living. That House was taken long before the war and therefore a smaller rent alone is payable for that. When the new House was constituted with 58 members as its strength it became necessary for Government to have at least 2 or 3 buildings wherein the Hon'ble Members of this House could be housed when the House is in session and, therefore, the old Guest House and the House in which the Hon'ble Mr. Balakrishna Menon was staying were set apart as quarters for the Hon'ble Members of this House. It is now noticed that even then space is not sufficient and Government is on the look out to find more accommodation for the Hon'ble Members. A house for which more than Rs. 200 was being paid by way of rent was given up and the house in which the Hon'ble Minister for Works is now staying is taken by Government for a monthly rent of Rs. 200.

Then there is the old story about my house and the story has been so often repeated, that answers have been so often made on the floor of this House and yet for want of better criticism against me people are again resorting to the old story. I have noted that a weak opposition, whenever they have not good points against a Ministry to advance, generally resorts to such opposition, *i. e.*, to say something which is of a delicate nature. Then repeat it. I think that is the attempt behind this motion.

Finally, an experienced member like the Hon'ble Member for Kunnamkulam ought to have known that the statement is wrong. It has often been stated that it is wrong. I regret very much that this occasion has been made use of to ventilate such false propaganda. The facts about my house are—Sir, the question has been raked up again—that it is not my house. I was living there on special terms and it does not belong to me and in order to comply with the provisions of the Statute when I became a Minister that house was taken by Government on rent from its owner and the rent will go to its owner.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* It is said that it belongs to you.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Finance and Law):* It is an absolute lie. The Hon'ble Member could have asked me before he sent this motion. He thought and though

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

over it several times and even though the matter is delicate he finally in the interests of the dumb millions of the State he thought that he will send this cut motion. If there was the least delicacy he could have put the question to me.

Sir, these being the facts, I regret very much that the Hon'ble Member for Kunnamkulam took it into his head to bring this motion before this House and contaminated the atmosphere of this House by such false propaganda. Probably it may be repeated. Probably these newspapers and false publicists whose sole occupation is to find out complaints against the Ministers may repeat it. You may repeat it *adnauseam* and till you get a new point against the ministers you have to repeat it and I will conclude and will submit to this House that so long as this matter is repeated it will be proof positive that the opposition of the present Ministry are not getting proper points to a attack the Ministry.

* മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം കേട്ട മറുപടികളിൽനിന്നു ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു മറുപടി പറയുവാൻ ധാരാളം Points കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. മന്ത്രിമാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ച മെമ്പർമാരും മന്ത്രിമാരും പല നിയമ വാദങ്ങളും ഇവിടെ നടത്തുകയുണ്ടായി. ഫ്രഫസർ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള Salaries and Allowances Act ഇവിടെ പാസ്സാക്കിയ സമയത്തു ഞാൻ ഈ സഭയിലെ ഒരു മെമ്പർ ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ മന്ത്രി ചീറ്റർക്കാരനായതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തമായിട്ടു വീടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു താമസിക്കുവാൻ വീടു കൊടുക്കുന്നതിനു ഗവൺമെണ്ടിനു് സ്വരൂപം ഇല്ല. അതുകാരണം അദ്ദേഹം ഒരു കെ. വാടകയ്ക്കു് ഒരു വീടു് എടുക്കുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

Mr P. Govinda Menon *(Minister for Finance and Law)*: The Hon'ble Member is wrong It was after the enactment of the Statute that the Minister was appointed.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: It was not.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Finance and Law)*: It was.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: I can prove.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Finance and Law)*: The Government first introduced it as its own Act and then it was introduced in the Legislature.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: The Government first fixed the pay at Rs. 800 and then there was no mention of quarters. The provision for quarters was my own amendment. You may refer to the Legislative Council reports. I request the Hon'ble Minister to refer to it. Even the giving of the State car was my amendment. One Hon'ble Member moved an amendment to reduce the pay to Rs. 250. The Government fixed the allowance at Rs. 800. But the majority was for fixing the allowance at Rs 500 p. m.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Finance and Law)*: There was an offer from one Hon'ble Member to do the work without salary.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: That may be on a different footing. Accepting my amendment for giving quarters and car were added. The purpose of giving the car was not to have the grandour.....

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Finance and Law)*: But to move about.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: To move about and finish work quicker than going in a bullock-cart or in jutka. I did not oppose the giving of a car to the Minister.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister fot Finance and Law)*: Thanks.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: Then the Hon'ble Member for Trichur, and the Hon'ble Member for Aranattukara, although the latter is not a lawyer himself, were hanging upon the legal aspect which the two Hon'ble Ministers, the Minister for Finance and Law, and a non-lawyer Minister for works supported. Although I am not a lawyer myself nor even a Law graduate or Graduate, I have sufficient common-sense to understand that there is a statute in force here providing quarters and other conveniences to the Ministers. I am certain that if the Government do not pay the allowance for their quarters or refrain from giving quarters to the Ministers the Ministers can file a suit and get a decree against the Government. Why should these people hang upon the Statute? That is what I cannot understand. I concede that there is the Statute. But, nothing prevents them from not accepting whatever is provided under law, in the interests of the State economy as well as in the interest of, in the very words of the Hon'ble Minister for Finance and Law 'the teaming and the dumb millions'—Yes in the interests of the starving millions of this State. Why don't they do it?

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Finance and Law)*: Just as the Hon'ble Member gave up his allowance!

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* I have not saved a single pie out of it and I am not saving also.

Mr. K. Balakrishna Marar *(Trichur-Town North):* What about the Ministers ?

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* The Ministers have saved sufficiently. One or two points the Hon'ble Minister for Finance and Law had not made clear. He says he has been living there in his house on special terms! He has not enlightened the House as to what are the special terms of contract ? What was the rent he was paying to the land-lord for his house? Who is the Land-lord ? What is the amount Government pay now as rent ? There has not been made clear as yet. So the fact that the existence of the statue—the letter of the law,—that the Government is bound to give house rent—does not come in as an explantion for a matter which both the Ministers as well as the Members who supported them have said. I know the way is to bring an amendment bill but I don't want to bring this amendment. I would request them not to accept the house rent. This they can do without any amendment. That is quite possible. The fact that a man is to get Rs. 50,000 from the Government does not prevent him from refraining from accepting it. The Government will not compell any Minister to receive house rent if the Minister refuse to accept the house rent. The Minister for Works has said, that as far as his house is concerned I agree with him that there is not much convenience for those who go their wanting to see him. But that can be solved by erecting a temporary shed. This might be at the expense of the Government for which they may not spend more than Rs. 200 or Rs. 300. Either a temporary shed or a quasi temporary shed of asbestos.....

Mr. P. K. Dewer *(Labour):* Temporary shed on the road?

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* There is sufficient space there. 50 people won't go and see him together. What I say is that there is nothing malicious about it. It is only a principle for which I have been telling. It was unfair to view the opposite point of view as malicions.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: മൈസൂരിലും, മദ്രാസിലും, തിരുവിതാംകൂറിലും, മറ്റ സ്ഥലങ്ങളിലും എതെങ്കിലും മിനിസ്റ്റർമാർ സ്വന്തം വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നതായിട്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്ക് അറിയാമോ?

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*) : What I say is our Ministers should soar far above others in ideals. They must show examples to the world as ideal Ministers. In Mysore or Madras or Delhi the policy may be quite different. In England it may be different. The Hon'ble Member for Trichur (North) seems to have remarked that unless they keep all these grandeur and living in palaces. The authority of the Minister will continue to exist and the people will respect the Minister more. I would like to bring to his mind the great ideal of plain living and high thinking. Our Ministers should live a plain simple life and to always have high and ideals of thinking. Why should the Ministers wear Kadhar? It is low following the great ideal, living and high thinking. They might have silk coats and laced turbans. Because of this alone, people will respect them. Why should they wear Khadar, to show their meakness of heart.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): There are others who respect grandeur. That is no excuse. The authority of the Ministers will not in any way be lessened by living in simpler circumstances or in simpler means. I am not satisfied by t he replies given and I don't think the world will be satisfied.

The Malayalam language is a young language and so the words used by news-papers must have come into my mind when I was speaking. Is it sinful to use the words used in news-papers?

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Finance and Law)* : Certainly not. You are faithful.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*) : I cannot put Sanskrit words. For all these ideas, I don't think it is an offence or sin to use words used by one person. Nothing can be served by moving an amendment bill. The Hon'ble Ministers themselves by their free will,—sweet free will,—can deny the acceptance of such privileges which are not quiet consistant with the principles they wish to follow in spite of the provisions in the statute. I do not wish to press the motion to a division because I leave it to the good sense of the Ministers to have plain living and high thinking and on that principle to accept this.

Mr. P. K. Dewer (*Labour*) : What does the Hon'ble Member want?

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*) : I want to leave this for the good sense of the Hon'ble Minister and with the leave of the House to withdraw the motion.

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Finance and Law*) : We object to granting leave to withdraw the motion after making such malicious statements.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. President: I ask the Hon'ble Member whether he is pressing the motion or withdrawing it.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): I don't want to press the motion to a division.

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Finance and Law*): You must take the leave of the House to withdraw the motion. We object to leave being granted.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): If the Hon'ble Minister is going to object I would press the motion and take a defeat.

Mr. President: There is no conditional thing in the matter. I want to know whether the Hon'ble Member wants to press the motion or not.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): I press the motion to a division.

Motion put and lost

Mr. P. K. Krishnankutty Menon (*Vellarappilli*): We want a poll, Sir.

Ayes

Mr. C. V. Iyyu

Noes

Messrs.		Messrs.	
1.	E. Ikkanda Warriar	23.	T. P. Sitaraman
2.	P. Govinda Menon	24.	V. K. Joseph
3.	K. Ayyappan	25.	K. Karunakaran
4.	K. Kochukuttan	26.	K. A. Achuthan
5.	P. K. Krishnankutty Menon	27.	P. S. Madhavan Vaidyan
6.	K. Kunhirama Menon	28.	A. K. Sankunni
7.	K. H. Sulaiman	29.	T. M. Sannalan
8.	M. I. Paul	30.	Gasper D'Silva
9.	K. I. Velayudhan	31.	K. Balakrishna Marar
10.	P. K. Paul.	32.	Joseph Mundasseri
11.	Sebastain Thoppil	33.	C. U. Narayanan
12.	A. K. Kunjumoideen	34.	A. L. Jacob
13.	Alexander Parambithara	35.	K. K. Viswanathan
14.	A. P. Sivaramakrishnan	36.	K. W. Muralidhara Marar
15.	K. N. Pachayyappa Kounden	37.	A. M. Thomas
16.	Mrs. T. Francis	38.	A. K. George
17.	Miss. Annie Joseph	39.	C. C. Prasad
18.	P. K. Dewer	40.	T. K. Kunhayyappan
19.	A. Eachara Menon	41.	M. R. Velappan
20.	M. K. Menon	42.	K. Vasu Panicker
21.	K. K. Kannan	43.	K. Narayanan Nambudiripad
22.	V. K. Achutha Menon		

Mr. President: One for and 43 against. The motion is lost.

CUT MOTION No. 3.

മിസ്റ്റർ കെ. കെ. കണ്ണൻ: To reduce the allotment of Rs. 1,01,497. for Miscellaneous 3—Price Control Measures (b) Grain Purchase in Demand No. 42. by Re. 1. (നെല്ലെടുപ്പ് ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുന്നതിനെ ക്കുറിച്ച് ഗവണ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ). സർ, ഞാൻ ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് നെല്ലെടുപ്പിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടിനു ഈ സഭയിൽ നിന്നു കാര്യമായ ചിലനിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയാണു്. ഫ ഫ ഫ വ ലാണു് നെല്ലെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചു് ഒരു പദ്ധതി ഇവിടെ നടപ്പിൽ വന്നതു്. ഈ നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതി കാര്യക്ഷമമായി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു വിപുലമായ സ്റ്റാഫിനെ നിയമിച്ചു് വളരെ പണം ചിലവു ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണു്. കൊല്ലം അഞ്ചാകാറായി. എങ്കിലും ഇന്നു നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതി കാര്യക്ഷമമായി വേണ്ടിടത്തോളം വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് വളരെ വ്യസനകരമായ ഒരു സംഗതിയാണു്; ഇന്നു ഭക്ഷണപ്രശ്നത്തെ കാര്യക്ഷമമായി നേരിടണമെങ്കിൽ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനു് സഹകരിയ്ക്കുമായിട്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തുക, ഉല്പന്നങ്ങൾ ശരിയായി വിതരണം നടത്തുക മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ അത്യധികം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നെല്ലെടുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന നെല്ല് വേണ്ടതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr K. K. Kannan]

സക്കാരിലേക്കെടുക്കുകയും വിതരണം നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ഏറ്റവും ആവശ്യമാണു്. ഈ ഒരു ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് ഫ്ലഡ് വർഷം ഇവിടെ നെല്ലുല്പാദനം പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തിയതു്. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ഇന്നു വാസ്തവത്തിൽ അനേകം പറ നെല്ലു് ലക്ഷക്കണക്കിനു വരുമാനമുള്ള ദേവസ്വങ്ങൾ, എസ്റ്റേറ്റുകൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടു്. പാലിയം പോലെയുള്ള വലിയ വലിയ എസ്റ്റേറ്റുകളും തിരുമലദേവസ്വം പോലെയുള്ള ദേവസ്വങ്ങളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടു്. അവിടെനിന്നെല്ലാം നെല്ലുല്പാദനത്തിനു വേണ്ടി ഗവണ്മെണ്ടു് ആവുന്നത്ര ഉത്സാഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നും നെല്ലുല്പാദനം പദ്ധതി വേണ്ടത്ര വിജയിപ്പിക്കുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടിനു സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നതിൽ വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നുവെന്നു് ഗവണ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഫ്ലഡ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നതനുസരിച്ചു് പാലിയം എസ്റ്റേറ്റിൽ നിന്നു് ഒരു ലക്ഷത്തി എഴുപതിനായിരം പറ നെല്ലു കിട്ടുവാൻ കഴിവുണ്ടെന്നാണു് കാണുന്നതു്. അതിൽ പാലിയത്തേക്കുള്ള ചിലവിനു നാല്പതിനായിരം പറ നെല്ലു് ഉദ്ദേശിച്ചു കാണുന്നുണ്ടു്. അതു കഴിച്ചു ബാക്കി നെല്ലു ശരിയായി സക്കാരിലേക്കു കിട്ടേണ്ടതായിട്ടുള്ള ആവശ്യമുണ്ടെന്നു നമുക്കു വ്യക്തമായി കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ റിപ്പോർട്ടിനെ കുലങ്കഷമായി പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ വലിയ എസ്റ്റേറ്റുകളിൽ നിന്നും, ദേവസ്വങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്കു് ഇന്നു കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി നെല്ലു കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു കാണുന്നതു്. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഇന്നു് ഫ്ലഡ്-ലെ ഫുഡ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിലെ കണക്കു പരിശോധിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ കൊച്ചീരാജ്യത്തു് ആകെ വിളയുന്ന നെല്ലിന്റെ ന-ര ശതമാനം മാത്രമേ കൊച്ചീസക്കാരിലേക്കു കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളു എന്നു നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടു്. ഇപ്പോഴും അതിലൊട്ടും വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞതിട്ടില്ലെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. അങ്ങിനെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ വാസ്തവത്തിൽ ഇനിയും നെല്ലുല്പാദനം പദ്ധതി വളരെ വിജയിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അതിനു ഗവണ്മെണ്ടു് ഉടനടിയായ നടപടികളും ഇനിയും എടുക്കാതെ തരമില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. പോൾ: മന്ത്രിരാശിയിൽ എങ്ങിനെയാണു്?

മിസ്റ്റർ കെ. കെ. കണ്ണൻ: ഫുഡ് പ്രൊക്യൂർമെന്റ് സ്കീം ഫലപ്രദമായി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു സ്റ്റാഫിനേയും നിയമിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. വളരെ പണവും ചിലവു ചെയ്തു വരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനാസ്ഥയും ഇല്ലായ്മയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിനോടു് അടുത്തു കിടക്കുന്ന കൊച്ചിയിലെ പ്രദേശങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പതിക്കുന്നില്ലെന്നു വേണം വിചാരിക്കുവാൻ. അഥവാ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കൊണ്ടു മാത്രം തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ചോർന്നുപോകുന്നതായിട്ടുള്ള നെല്ലു തടയുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വെക്കേണ്ടതും ആവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു്. യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കൂടാതെ ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടു് പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും അടിയന്തിരമായിട്ടുള്ള ഒരാവശ്യമാണെന്നു് ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമേ ഞാൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിക്കുന്നുള്ളു. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടു് കുറെ കൂടി ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്നു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം ഇവിടെ സഭയുടെ അംഗീകരണത്തിനായി അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ എ. പി. ശിവരാമകൃഷ്ണൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പൂർണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുന്നു. നെല്ലുല്പാദനപദ്ധതികൊണ്ടു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തുനിന്നു ലോറികളിലും വണ്ടികളിലുമായി ഈ നിയന്ത്രകന്മാർ അറിയാതെ അനവധി നെല്ലാണു് പുറംരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതെന്നു് നമുക്കറിയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഗവണ്മെണ്ടു് ഈ പരാജയം സമ്മതിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇത്തരം ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റിനു സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ നെല്ലുല്പാദനപദ്ധതിയിലുള്ള ദോഷമാണു്. അതായതു് തിരുവിതാംകൂറിൽ നെല്ലുവില ക. വ. ണ. യും മലബാറിൽ ക. യും കൊടുക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെരാജ്യത്തു് ബോണസ്സു് ഉൾപ്പെടെ കൊടുക്കുന്ന വില ക. വ. ണ. യാണു്. അയൽരാജ്യങ്ങളിൽ കൊടുക്കുന്ന വില ഇവിടെയും കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇത്തരം ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റുകൾ നിറുത്തുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്. മറ്റുരാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വിലതന്നെ കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും ഇന്നകൊടുക്കുന്നവിലയിൽ അല്പമെങ്കിലും ഒന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ബഡ്ഡറിൽ വലിയതുക കാണിച്ചതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാരുടെ കഷ്ടപ്പാടുനീങ്ങുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവക്കു നഷ്ടത്തിന്നനുസരിച്ചു ഇന്നുള്ള നെല്ലുവിലയിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു ഭേദഗതിചെയ്തുകൊടുത്താൽമാത്രമെ നെല്ലു പുറത്തേക്കു പോകാതിരിക്കുകയുള്ളൂ. അല്ലാതെ ഗവണ്മെണ്ടു് ബ്ലാക്കുമാക്കറ്റു നിയ്ക്കുന്നതിന്നു് എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും അതു വിജയപ്രദമാകയില്ല എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇത്രമാത്രമെ എനിക്കു് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പറയുവാനുള്ളൂ.

*മിസ്റ്റർ ടി. പി. സീതാരാമൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ആദ്യത്തെ വിശദീകരണത്തിൽ നെല്ലെടുപ്പു ഉറപ്പിതപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടതൊക്കെ ചെയ്യുന്നതാണെന്നുപറഞ്ഞു. അതിൽ ഞാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇന്നുള്ള ഒന്നുരണ്ടു വീഴ്ചകളെപ്പറ്റി മാത്രം ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനായിട്ടാണു് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഇന്നലെ പറയുടെകായ്ത്തെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മരാമത്തു റവന്യൂമന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. ഒരു ജന്മിക്കു ആയിരംപറനെല്ലു് പാട്ടം കിട്ടുവാനുണ്ടെങ്കിൽ ആ ആയിരംപറനെല്ലും സ്റ്റാന്റേഡുപറയേക്കാൾ ഒന്നും രണ്ടും ഇടങ്ങഴി നെല്ലു കൂടുതൽകൊള്ളുന്ന ജന്മിയുടെപറക്കു് അളന്നാണു് പാട്ടം വാങ്ങുന്നതു്. എന്നാൽ സർക്കാരിലേക്കു ജന്മിയിൽനിന്നു നെല്ലു് അളന്നെടുക്കുന്നതു് സ്റ്റാന്റേഡുപറക്കാണു്. ജന്മിക്കു എത്ര ആയിരംപറനെല്ലു പാട്ടംകിട്ടുന്നുവോ അത്രനെല്ലു ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കെടുക്കയുള്ളൂ. ജന്മിയുടെ ഇന്നത്തെ പറകൊണ്ടു് ധാരാളംനെല്ലു് ആദായമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. ആ നെല്ലു മുഴുവൻ ജന്മി സൂക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം എന്നു് എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടു്.

പിന്നെ നെല്ലെടുപ്പു ഉറപ്പിതപ്പെടുത്തുന്നതിന്നും പുറമെ കൂടുതൽ നെല്ലു് നാട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. നമ്മുടെരാജ്യത്തു വളരെഭാഗം സ്ഥലം കൃഷിചെയ്യാതെ തരിശായീകിടപ്പുണ്ടു്. പാലപ്പിള്ളി റബ്ബർ എസ്റ്റേറ്റിൽ വളരെസ്ഥലം വളരെ ഭൂമിതരിശായിക്കിടപ്പുണ്ടു്. അതുപോലെ കൃഷിചെയ്യാവുന്ന തരിശുഭൂമികപം വേറേയും പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതായാൽ നമുക്കു ധാരാളംനെല്ലു കിട്ടുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്. സമയം അതിക്രമിച്ചതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പറയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ എ. ഈച്ചരമേനോൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു. ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ അവതാരകൻപറഞ്ഞ ഒന്നുരണ്ടുകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കുപറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന നെല്ലുമുഴുവനും ഗവർമ്മെണ്ടിനു കിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് നെല്ലെടുപ്പു ഉറപ്പിതപ്പെടുത്തി കൂടുതൽനെല്ലെടുക്കുവാൻ നോക്കണം എന്നു്. അപ്പോൾ കൂടുതൽ നെല്ലെടുക്കണമെങ്കിൽ കൂടുതൽ ആളുകപം വേണം. അതേസമയത്തു് അദ്ദേഹം പറയുന്ന ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ ആളുകപം അധികമാണെന്നു്. ഇവിടെനിന്നു നെല്ലു മറുരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ കൂടുതൽ ആപംക്കാരെ വെക്കണം എന്നാണു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അതു "കാട്ടിലെമരം തേവരുടെ ആന വലിയെടാ വലി" എന്ന ന്യായത്തിലായിരിക്കാം. രണ്ടാമതു പാലിയത്തിൽനിന്നു് ഫാർമർ പിരിച്ചതേ ഫാമുപം പിരിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നാണു്. ജനസംഖ്യ കൂടിവരുന്ന ഇക്കാലത്തു് അതു നല്ല പിരിവാണെന്നതന്നെ കരുതണം.

മിസ്റ്റർ എം. ആർ. വേലപ്പൻ: സർ, ഞാനും ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു. അയൽസംസ്ഥാനത്തെ അപേക്ഷിച്ചു നമ്മുടെരാജ്യത്തു നെല്ലെടുപ്പു കാര്യക്ഷമമായി നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു പ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും നെല്ലെടുപ്പുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ സാധാരണ കാണുവരുന്ന ചില ന്യൂനതകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനാണു് ഞാൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ നെല്ലെടുപ്പു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആറ്റരികിലിരിക്കുന്ന കൊക്കിനെപോലെയാണു് പെരുമാറിവരുന്നതു്. വലിയ മത്സ്യത്തെകാണുന്നസമയം കൊക്കു് കണ്ണടച്ചു അനങ്ങാതെയിരിക്കും. ചെറിയമത്സ്യത്തെ കാണുമ്പോൾ ഉറപ്പിതമായി അതിനെ കൊത്തി വിഴുങ്ങും. അതുപോലെ ഒരു സാധു കൃഷിക്കാരൻ അമ്പോ പത്തോ പറക്കുനിലത്തിൽ കൃഷിചെയ്തു ഒരു (ഡി) ഫാറം കൊടുക്കുന്നതിന്നു പാവ്വത്യക്കാരനെ സമീപിക്കുമ്പോൾ അങ്ങേ അറ്റത്തെ നിബന്ധനകപം വെച്ചുകൊണ്ടു് അയാൾക്കു കൃഷിയിൽ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. R. Velappan]

യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും കൊടുക്കാത്തതരത്തിൽ അയാളെ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു് ഉള്ള നെല്ലു മുഴുവൻ ഗവൺമെണ്ടിലേക്കു കൊടുക്കുന്നതിനു എഴുതിവെക്കും. അതേസമയത്തു് ഒരു ജന്മി (ഡി) ഫാറം കൊടുക്കുന്നതിനു വരുകയാണെങ്കിൽ ജന്മിപറയുന്ന നെല്ലിന്റെ തുക മാത്രം ഫാറത്തിൽ കാണിക്കുകയും അതു ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കു് എടുക്കുകയും ചെയ്യും. സാധുകൃഷിക്കാർക്കു്നേരിട്ടുന്ന ഈമാതിരിവിഷമങ്ങൾക്കു തക്കതായിട്ടുള്ള ഒരു പരിഹാരംകാണേണ്ടതാണു്. ഈ സമ്പ്രദായംമൂലം സാധുജനങ്ങൾക്കു കൃഷിക്കു് ഉത്സാഹമില്ലാതാകുന്നു. സാധാരണക്കാരനോടു നെല്ലെടുപ്പു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിക്കുന്ന ഈ ഉദ്ധ്യോഗിതം ജന്മികളോടുനേരെയും കാണിക്കുന്നതിനു് ഒരു നിവൃത്തി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കിക്കാണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

*മിസ്റ്റർ ഇ. ഇക്കണ്ടവാരിയർ: സർ, ഇവിടെ നെല്ലെടുപ്പുകാര്യത്തിൽ എന്തെല്ലാം വിധത്തിൽ നടപടികളും ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തണമോ അപ്രകാരമെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു് തയ്യാറാണു്. എസ്റ്റേറ്റുകളിൽനിന്നു നെല്ലു പിരിക്കുന്ന കാര്യത്തേയും ദേവസ്വങ്ങളിൽനിന്നു നെല്ലെടുക്കുന്ന കാര്യത്തേയുംപറ്റി അവതാരകൻ പറഞ്ഞതിനെസംബന്ധിച്ചു് ഒരു വാക്കു പറയാം. ഇന്നു സർക്കാർ ദേവസ്വങ്ങളിൽനിന്നും വി. ടി. കെ. എസ്റ്റേറ്റു് മുതലായ വലിയ എസ്റ്റേറ്റുകളിൽനിന്നും നെല്ലു പിരിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. അവിടങ്ങളിലുള്ള നെല്ലു് ആകെ ഗവൺമെണ്ടെടുത്തു് അവർക്കു ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നു നിശ്ചയിക്കുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള നെല്ലു മാത്രമേ കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. പാലിയത്തുനിന്നു ഗവൺമെണ്ടു് നെല്ലു പിരിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു് എന്നതു വാസ്തവമാണു്. പക്ഷെ പാലിയത്തേക്കു ചിലവിനു കൊടുക്കുന്നതു് നാല്പത്തയ്യായിരം പറ നെല്ലല്ല മുപ്പത്താറായിരത്തി അറുനൂറു പറ നെല്ലു മാത്രമാണു്.

പിന്നെ ദേവസ്വത്തെപ്പറ്റി എടുത്തു പറഞ്ഞതു തിരുമലദേവസ്വത്തെക്കുറിച്ചാണു്. ഫ്രഫ്രഫ്രൽ തിരുമലദേവസ്വത്തിനു ചിലവിനു പോരായെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു മുവ്വായിരം പറ നെല്ലു സർക്കാരിൽനിന്നു് അവർക്കു കൊടുക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നതു്. അതുപോയി ഇന്നു തിരുമലദേവസ്വത്തിൽനിന്നു എഴായിരം പറ നെല്ലു സർക്കാരിലേക്കു പിരിച്ചെടുക്കുകയാണു ചെയ്തുവരുന്നതു്. നെല്ലെടുപ്പുകാര്യത്തിൽ അത്രത്തോളം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ഇത്രയും കൂടുതൽ നെല്ലു് അവിടെനിന്നു കിട്ടുവാൻ സാധിച്ചതു്.

പിന്നെ ഇവിടെ പറഞ്ഞതു് നെല്ലെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ജന്മികളും സാധുക്കളും തമ്മിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണു്. ഇന്നത്തെ ഗവൺമെണ്ടു് ഒരിക്കലും ഈവക വ്യത്യാസങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നതല്ല. അങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായി അറിവു തരുകയാണെങ്കിൽ ആ സംഗതി പ്രത്യേകം പരിശോധിക്കുകയും കുറക്കാരായവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാം. അതിനുംപുറമെ ഇങ്ങിനെയുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു കാത്തിരിക്കാതെ ഗവൺമെണ്ടു് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതുമാണു്.

നെല്ലുവില കൂട്ടുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് എന്റെ പ്രാരംഭപ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും പറയുവാനില്ല. ഭൂമികൾ തരിശായിട്ടു് ഇടാതെ അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്തു് ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശത്തെ ഗവൺമെണ്ടു് സ്വീകരിക്കുന്നു. ഇന്നതന്നെ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു കല്പന കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എവിടെയെങ്കിലും ഭൂമികൾ തരിശായിട്ടു കിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു പരിശോധിച്ചു് അതിന്റെ ഒരു കണക്കെടുത്തു ഗവൺമെണ്ടിലേക്കു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുവാൻ ഒരു കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെ കിട്ടുന്ന കണക്കനുസരിച്ചു് അതാതു കാലങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കി കൃഷി ചെയ്യാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്യിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു് ഒരുക്കമുണ്ടു്. ഏതുവിധത്തിലും കൃഷി വർദ്ധിപ്പിച്ചു് നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതിയിൽ നിഷ്കൃഷ്ടമെച്ചു് കൂടുതൽ നെല്ലുണ്ടാക്കുവാനുള്ള സകല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഗവൺമെണ്ടു ചെയ്യുന്നതാണെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പുതരുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. കെ. കണ്ണൻ: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി നെല്ലെടുപ്പു് ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു നടപടികൾ എടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം പ്രസ്സുചെയ്യുന്നില്ല, സഭയുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Motion, by leave, withdrawn

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. President: Cut motions Nos. 4, 5, 7 and 14 can be moved together because they all relate to the increase in the price of paddy.

CUT MOTION No. 4

To reduce the allotment of Rs. 1,01,497 for Miscellaneous—Price Control Measures-Grain Purchase—in Demand No. 42 by Re. 1.

(ഈ നാട്ടിലെ കർഷകരിൽ നിന്നും ഗവൺമെണ്ടിലേക്ക് വാങ്ങിക്കുന്ന നെല്ലിന്റെ വില പറ ഒന്നിക്ക് മൂന്നുറുപ്പിക നിരക്കിൽ കുറയാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യം ഗവൺമെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ). (Mr. C. V. Iyyu.)

CUT MOTION No. 5

To reduce the allotment of Rs. 1,01,497 for Miscellaneous—Price Control Measures Grain Purchase—in Demand No. 42 by Re. 1.

(To bring to the notice of the Government the imperative necessity of paying Rs. 2 per parah of paddy purchased by the Government from the agriculturists or Land holders). (Mr. Kodanat Narayanan Nambudiripad).

CUT MOTION No. 7

To reduce the allotment of Rs. 1,01,497 for Miscellaneous—Grain Purchasing Staff in Demand No. 42 by Re. 1.

(To impress upon the Government the urgent need to raise the price of paddy to Rs. 2 per parah for paddy purchased from the cultivators and land-holders in the State.) (Mr. K. N. Pachayyappa Kounden).

CUT MOTION No. 14

To reduce the allotment of Rs. 54,85,802 for Food Supplies Department 3—Price Control Measures (Total) in Demand No. 42 by Re. 1.

(To impress upon the Government the necessity of increasing the price of paddy purchased from land-holders and tenants by annas four per para, *i.e.*, from the present rate of Re. 1—6—0 to Re. 1—10—0). (Mr. Kodanat Narayanan Nambudiripad).

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: സർ, എന്റെ ഈ ഉപക്ഷേപത്തിലെ തത്വം ഗവൺമെണ്ട് സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം നെല്ലുല്പാദനം ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുന്നതിനു വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മൂന്നുറുപ്പികയോളം വാസ്തവത്തിൽ കൃഷിക്കാരന് ഒരു പറ നെല്ലുണ്ടാക്കുന്നതിനു ചിലവുവരുന്ന സംഖ്യയാണ്. രണ്ടേമുക്കാൽ ഉറുപ്പിക തീർച്ചയായും ചിലവു വരും. നാലണ ലാഭവും കിട്ടും. ഇപ്പോൾ ഗവൺമെണ്ട് കൊടുക്കുന്ന വില പ്രകാരം കർഷകന്മാർക്കു നഷ്ടമാണുണ്ടാകുന്നതു്. നെല്ലിന്റെ വില കൂട്ടിയാൽ കൃഷിക്കു വേണ്ടിടത്തോളം വളം ഇട്ടു കൂടുതൽ നെല്ലു ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ കർഷകന്മാർക്കു് ഒരു പ്രേരണ കൊടുക്കുന്നതിനുംപുറമെ കരിഞ്ഞുന്ത ചുരുക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതാണ്. മൂന്നുറുപ്പിക എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടുറുപ്പിക കൊടുത്താലും മതി. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് ൨ ക. ആക്കണമെന്നാണ്. അതു് എനിക്കും സമ്മതമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലും മലബാറിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ വിലയേക്കാൾ കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ബ്ലാക്ക മാക്കറ്റുവില എന്താണെന്നുള്ളതു് ഞാൻ പറയാതെതന്നെ അറിയാമല്ലൊ. ൨ ക. ഗവൺമെണ്ട് കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ൨ ക. ൫ ണ. ബ്ലാക്കു് മാക്കറ്റിൽ കിട്ടുകയാണെങ്കിലുംതന്നെ ആരും ബ്ലാക്ക മാക്കറ്റിൽ വില്ക്കുവാൻ പോകയില്ല. ബോണസ്സു വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ ഈ രണ്ടുറുപ്പികയാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുംകൂടി എനിക്കൊരു നിർദ്ദേശം തരുവാനുണ്ടു്. ഞാൻ മുമ്പു് ഈ സഭയിൽ അംഗമായിരുന്ന കാലത്തു് വേറൊരുതരം ബോണസ്സുവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. യുദ്ധകാലത്തു് റബ്ബർ ചുരുക്കമായതിനാൽ റബ്ബർ കൂടുതൽ ഉണ്ടാക്കുന്നവർക്കു് ഇൻഡ്യാഗവൺമെണ്ടു് ഒരു ബോണസ്സു കൊടുക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥചെച്ചിരുന്നു. അതായതു് മുന്നുകൊല്ലംമുമ്പു് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന റബ്ബറിന്റെ ഒരു കലമേനി (average) നിശ്ചയിച്ചു് അതിൽ കൂടുതൽ റബ്ബർ ഉല്പാദിപ്പിച്ചാൽ കൂടുതലുള്ള റബ്ബറിനു് നിലവിലുള്ള വിലയേക്കാൾ ൧ ൦ ൦ റാത്തലിനു് ൨൫ ശതമാനം കൂടുതൽ കൊടുത്തിരുന്നു അതു് ഇത്രവരെ ൨൫ ശതമാനം കൂടുതൽ എന്നുണ്ടു്. അതിലും കൂടുതലുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു് ൨൫ ശതമാനത്തിൽ കൂടുതലും ബോണസ്സു കൊടുത്തിരുന്നു. ഈ ബോണസ്സുവ്യവസ്ഥപ്രകാരം കർഷകർ അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടി വളരെ അധികം ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ ഒരു പദ്ധതി ഗവൺമെണ്ടിനു് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ എഴുതി അയച്ചുതരാം. ഓരോ കൃഷിക്കാരനും ഓരോ കൊല്ലത്തിലും ഉണ്ടാക്കുന്നനെല്ലിനു കണക്കുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ മൂന്നുകൊല്ലത്തെ ഒരു average കണക്കെടുത്തു് അതിൽ കൂടുതൽ നെല്ലുണ്ടാക്കുന്നവർക്കു് ആ കൂടുതൽ നെല്ലിനു നിലവിലുള്ള വിലയേക്കാൾ എന്തെങ്കിലും കൂട്ടി കൊടുക്കണ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. V. Iyyu]

മെന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക ഗവമ്മെണ്ടിനോട പറയുവാനുള്ളത്. അപ്രകാരം average ലും കൂടുതലുള്ള നെല്ലിന്ന് എങ്കിലും ക. വീതം വില കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ കർഷകന് ഒരു പറ നെല്ലിന്ന ക. യെക്കാൾ വില വരുന്നുണ്ട്. ഗവമ്മെണ്ടിന്ന് അരിവിതരണത്തിൽ നഷ്ടം വരുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളതും എനിക്കറിയാം.

മിസ്റ്റർ കെ. സി. മായൻകുട്ടി മേത്തർ: മൂന്നാമ്പിക നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ലേ?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: മൂന്നാമ്പിക നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല രണ്ടാമ്പികയായാലും മതി.

മിസ്റ്റർ കെ. സി. മായൻകുട്ടി മേത്തർ: നെല്ലിന്ന കൂട്ടുന്നതോടുകൂടി അരിക്ക വില കൂട്ടണമെന്നുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: അരിക്ക വിലകൂട്ടുവാൻ പാടില്ല.

*മിസ്റ്റർ കോടനാട്ട് നാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്: സർ, നെല്ലിന്ന ക. ഫ 0 ണ. വിലയാക്കണമെന്നുള്ള ഉപക്ഷേപമാണ് ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നത്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഞാൻ ക. യിൽ കുറക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് കർഷകന്മാരുടെ പക്കൽനിന്ന ഗവമ്മെണ്ട് എടുക്കുന്നനെല്ലിന്ന ക. ആക്കണമെന്നകാര്യം ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. മദ്ധ്യവർത്തികളായ ജന്മികൾക്ക് ക. ഫ 0 ണ. കൊടുത്താൽമതി.

മിസ്റ്റർ കോടനാട്ട നാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്: സർ, എന്റെപേരിൽ രണ്ടുപക്ഷേപം ഉണ്ട്. ഒരു പറനെല്ലിന ക. ഫ 0 ണ. ആക്കണമെന്ന ഉപക്ഷേപമാണ് ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്: എന്താണ് രണ്ടുവിധത്തിൽ ഉപക്ഷേപം അയച്ചിരിക്കുന്നത്?

മിസ്റ്റർ കോടനാട്ട് നാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്: സർ, ആദ്യം ഞാൻ ക. ആക്കണമെന്ന ഒരു ഉപക്ഷേപം അയച്ചു എങ്കിലും പിന്നീട് ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ധനസ്ഥിതി നോക്കിയിട്ട് ക. ഫ 0 ണ. മതിയെന്ന തീർച്ചയാക്കി. ഇന്നത്തെ സാമാനങ്ങളുടെ വിലയും നെല്ലിന്റെവിലയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. സാമാനങ്ങളുടെ വിലയെ അപേക്ഷിച്ച് നെല്ലിന്നും ഇന്നുകൊടുക്കുന്ന വില വളരെ കുറവാണ്. മലബാറിൽ പാലക്കാടൻ പറമെസുര് ക. ന്യ ണ. യാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ക. യാണെന്നാണ് എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ അറിയുന്നത്. മലബാറിൽ ആദ്യം പറമെസുര് ക. ഇണ. യായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ക. ഫ 0 ണ.യാണ്. ക. ഫ ഇ-ന്ന ആക്കി അളക്കുണമെന്ന വാദമാണ് അവിടെയുള്ളത്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: മദ്രാശിയിൽ ക— ഫ ഇ—ന്ന ആണെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ ക. ഫ 0 ണ. ആക്കുന്നത്?

മിസ്റ്റർ കോടനാട്ട് നാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്: ഇവിടത്തെ ഇന്നത്തെനിലക്ക ക. ഫ 0 ണ. ആക്കിയാൽ മതി.

മിസ്റ്റർ ഒ. ടി. ഇനാശു: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ബഹുമാക്കുറെ നാട്ടിൽനിന്ന കുറയുന്നതിനും ഗവമ്മെണ്ട് നീതിചെയ്യുന്നതിനും ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നെടുക്കുന്ന നെല്ലിന്ന വില കൂട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഗവമ്മെണ്ട് ഇപ്പോൾകൊടുത്തുവരുന്നതു് ക. യുണ. യാണ്. ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നുകൊടുക്കുന്ന ഈ വില വളരെ കുറവായതുകൊണ്ട് കർഷകന്മാർക്ക് വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. കൃഷിചെയ്യുന്നതു നഷ്ടമായതുകൊണ്ട് എന്റെ അടുത്തുള്ളകൃഷിക്കാർ കൃഷിചെയ്യാതെ ഭൂമി തരിശായി ഇടുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മാത്രമാണ് കൃഷിചെയ്യാനുള്ള ഭൂമി തരിശായി ഇടുന്നതു്. ഞാൻ ഇതു വെറുതെ പറയുന്നതല്ല. വാസ്തവത്തിൽ വളരെ ഭൂമി തരിശായിട്ടും ഇടുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥകർഷകനു ചുരുങ്ങിയതു് ക. യെങ്കിലും നെല്ലിന്ന വിലകൊടുക്കണമെന്ന ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ടിനോട അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ജന്മികൾക്ക പ്രത്യേക ചിലവൊന്നും വരാത്തതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥകർഷകർക്ക് ക. യാക്കിയാൽവരുന്ന വ്യത്യാസം ജന്മികൾക്കുകൊടുക്കുന്നവിലയിൽ കുറച്ചെങ്കിലും യഥാർത്ഥകർഷകനു ക. കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്.

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ഇ. ഇക്കണ്ടവാരിയർ: സർ, നെല്ലിന്റെ വില കൂട്ടണ കാര്യത്തെപറ്റി ഞാൻ വിശദമായി എന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു. നെല്ലിനു് ഫണ, ഒരു പറയിനു് ൽ വില കൂട്ടിയാൽ ഏഴരലക്ഷം ഉറപ്പിക വേണ്ടിവരുന്നതാണു്. അപ്പോൾ ക്രക. സ്റ്റണ. കൊടുക്കുന്നസ്ഥാനത്തു ഫ കു. യാക്കിയാൽ ഗവണ്മെണ്ടിനു വരാവുന്ന ചിലവു് എത്രയാണെന്നു അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നതന്നെയല്ല വിലകൂട്ടുന്നകാര്യത്തിൽതന്നെ ഇവിടെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടു്. മലബാറിൽ ഇവിടത്തേക്കാൾ വില കൂടുതലാണെന്നു പറഞ്ഞു മലബാറിൽ ൭ @ ശതമാനം സബ്സിഡി കിട്ടുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് അവർ ചെയ്യുന്നതു പോലെ നമുക്കു ചെയ്യുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ എന്റെ അറിവിൽ പ്രൊക്യുർമെന്റു് വളരെ കുറവാണു്. അവിടെ @ ൦ ൦ ൦ ടൺ അരിക്കുള്ള നെല്ലാണു് കിട്ടുന്നതു്. അതിനേക്കാൾ ഏറിലൊന്നു മാത്രമുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ന ഫ ൦ ൦ ടൺ അരിക്കുള്ള നല്ലു് എടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ നിലക്കു നെല്ലിനു പറക്കു ന കു. വീതം വില കൊടുത്തു് അരിക്കു വിലകൂട്ടാതെ ഒരുബഡ്ജറു യോജിപ്പിച്ചു് ഗവണ്മെണ്ടു് ചിലവാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ആലോചിച്ചാൽ കൊള്ളാം. യഥാർത്ഥകർഷകനു ഒരുമാതിരി ധൈര്യമുണ്ടാകത്തക്കരത്തിൽ ആക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു നോക്കാം.

The House rose for lunch at 5-30 p.m. and reassembled at 6 p.m. with the Hon'ble President in the Chair

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ എന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ന കു. എന്നുള്ള ഉപക്ഷേപം പ്രസ്സു് ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെണ്ടു് ഇഡ്യാഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു കൂടുതൽസംഖ്യ സബ്സിഡിയായി വാങ്ങിച്ചു കൃഷിക്കാരുടെ നെല്ലിനു കൂടുതൽ വിലകൊടുത്തു് അവരുടെ നഷ്ടംപരിഹരിക്കണമെന്നു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം പ്രസ്സു്ചെയ്യുന്നു.

Motion put and lost

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: I demand a poll, Sir.

Mr. P. K. Krishnankutty Menon *(Vellarappilli)*: May I know which are the cut motions that have been put to vote.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*; My position is that the price of paddy should be enhanced to Rs. 2 per para.

Mr. President: The Hon'ble Member has altered his cutmotion.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*; Yes Sir, I altered it to Rs. 2.

Ayes.—

Messrs.		Messrs.	
1	C. V. Iyyu	3	Dr. C. L. Joseph
2	Ittiera ambukkan	4	Cheladi Rawther
		5	K. Narayanan Nambudiripad.

Noes

Messrs.		Messrs.	
1	E. Ikkanda Warriar	13	K. Karunakaran
2	P. Govinda Menon	14	P. S. Madhavan Vaidyan
3	K. Kochukuttan	15	T. K. Sannalan
4	P. K. Krishnankutty Menon	16	K. Balakrishna Marar
5	M. I. Paul	17	Joseph Mundassery
6	P. K. Paul	18	C. U. Narayanan
7	Dr. (Mrs.) T. Francis	19	K. K. Viswanathan
8	Miss Annie Joseph	20	A. M. Thomas
9	A. Eachara Menon	21	A. K. George
10	K. K. Kannan	22	C. C. Prasad
11	V. K. Achutha Menon	23	T. K. Kunjayyappan
12	V. K. Joseph	24	K. Vasu Panicker.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: On a point of order Sir, the Hon'ble Member for Pazhanji and the Arayas may be asked either to go away or to sit in their seats.

Mr. President: They are not within the House now.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: They are practically within the House.

Mr. President: The motion is declared lost 5 voting for and 24 against.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly